ודילמא דנפיק ואתי בגר ליה שיטורא כו' • אין להקשות היכי מוכח מהכא דאוקי מילתא לחזקיה דלמא הכא ממא מספק דספק טומאה ברה"ר ספיקו בכל ענין טימא הכתוב אפילו הוי לה"ר שיש בו הרבה בני אדם ואפילו דבר שאין בו דעת ליטלא אבל קשה דמיכא היכא דליכא ריעותא אבל היכא דאיכא ריעותא כגון סכין שנמלאת פגומה וכן אחד משניה שנטמא ודאי ברה"ר דמטהרין שניהם מטעם חזקה ס"ג מגלן דאזלינן בתר חזקה וי"ל דה"ל יש ריעותא גדולה דאע"ג דאיתתכא שחסר לאחר שבעה אפ"ה לא מטהרים למפרע כל אותם שנכנסו לבית בימי הסגר ומיהו קשה דהך מילתא דמיא למקוה שנמדד ונמצא חסר דשבקינן לחזקה דמקוה וממאין לגברא שנבטל מקום העמד טמא על חזקתו והרי חסר לפניך וה"ג היה לן למימר דשבקינן חזקה גבי ואזלינן בתר גברא דאוקמינן בחזקת טהרה והרי חסר לפניך" : **אלא** לאו משום דאמרינן אוקמה אחזקה • ואין לומר דשאני הכא דאזלינן לאומרא דמדאורייתא אין לחלק ועוד דאף לקולא מטמאין ליה לשרוף קדשים והכא קרבן אם נכנס למקדש וקא מייתי מספק תולין לעזרה ועוד דאף לקולא מוקמינן הכא חזקה דאי היה גבי גדול וכסוף השבוע היה חסר ממה שהיה מטהרין ומיהו דלמא דנפיק ואתי בגר ליה שיטורא והיה כשיטור שהיה *בסוף שבוע ונמצא שהגבע טומד בטיגו ובטי הסגר שני אלא משום דמוקמינן ליה בשעת הסגר לחזקה : **כהן** גדול ביום הכפורים יוכ• • תימה דבפרק ידיעות הטומאה (שבועות יז:) אמרינן הנכנס לבית המטבחה דרך אחוריו אפילו טוב מבפנים אין מטומאין מאור ס] והבא אל הבית אמר רחמנא דרך ביאה אסרה תורה ויש לחלק בין כניסה ליציאה דאורחא דמילתא ביציאה כתלמיד הגפטר מרבו* : דקיימי

ומאי שנא? **התם** איתילידא בה ריעותא בבהמה **הכא** סכין איתרעאי בהמה לא איתרעאי, "והילכתא כוותיה דרב הונא כשלא שיבר בה עצם והילכתא כוותיה דרב חסדא כששיבר בה עצם, מכלל דרב חסדא אע"ג דלא שיבר בה עצם, אלא במאי איפגים: אימא בעצם דמפרקת איפגים, הוה עובדא וטרף רב יוסף עד תליסר חיותא, כמאן כרב הונא דאפילו בקמייתא, לא כרב חסדא ולבר מקמייתא, ואיבעית אימא לעולם כרב הונא דאי כרב חסדא מכדי מחלא תלינן ממאי דבעצם דמפרקת דקמייתא איפגים דלמא בעצם דמפרקת דבתרייתא איפגים, אמר ליה רב אחא בריה דרבא לרב אשי, רב בהנא מצריך בדיקותא בין כל חדא וחדא, כמאן כרב הונא ולמיפסל קמייתא לא, כרב חסדא ולאכשורי בתרייתא, אי הכי תיבעי נמי בדיקת חכם? *עד אחד נאמן באיסורין אי הכי מעיקרא נמי לא? האמר רבי יוחנן *לא אמרו להראות סכין לחכם אלא מפני כבודו של חכם אמר הא מלתא דאמר רבנן אוקי מילתא אחזקיה? אמר רבי שמואל בר נחמני אמר ר' יונתן אמר קרא "ויצא הכהן מן הבית אל פתח הבית והסגיר את הבית שבעת ימים, דלמא אדנפיק ואתא בצר ליה שיעורא, אלא לאו משום דאמרינן אוקי אחזקיה, אתקיף לה רב אחא בר יעקב, ודילמא כגון שיצא דרך אחוריו דקא חזי ליה בי נפק? אמר ליה אביי שתי תשובות בדבר חדא דיציאה דרך אחוריו לא שמה יציאה, ועוד אחורי הדלת מאי, איכא למימר, וכי תימא דפתח ביה כוותא *והתנן בית אפל אין פותחין בו חלונות לראות את נגעו א"ל רבא דקאמרת יציאה דרך אחוריו לא שמה יציאה, כהן גדול ביום הכפורים יוכיח דכתיב ביה יציאה' ותנן *ויצא ובא לו דרך כניסתו ודקאמרת "בית אפל אין פותחין בו חלונות לראות את נגעו, הני מילי הכא דלא איתחזק, אבל היכא דאיתחזק אתחזק, תניא דלא כרב אחא בר יעקב

*) "ויצא הכהן מן הבית" יכול ילך לתוך ביתו וסגיר תלמוד לומר אל פתח הבית, אי פתח הבית יכול יעמוד תחת המשקוף וסגיר: תלמוד לומר מן הבית עד שיצא מן הבית כולו הא כיצד? עומד בצד המשקוף ומסגיר, ומנין שאם הלך לתוך ביתו והסגיר או שעמד בתוך הבית והסגיר שהסגרו מסגר תלמוד לומר "והסגיר את הבית" מכל מקום ורב אחא בר יעקב

כגון

ומאי שנא • הא ספק והא ספק : הלכתא כרב הונא • דמיישינן לטור ועל ידי היה מעשה והורה לי רביע יעקב ב"ר יקר בטוף לאיסור : מכלל דרב חסדא לאפוקי כשלא שיבר בה עצם • לאחר שחיטה מכשיר מדלא קרי למימר הלכתא כרב הונא כשלא שיבר מכלל דפליג רב

תורה אור חסדא עליה : בעצם מפרקת • לאחר שחיטה שנעב בעצם הלאר והיא המפרקת דכתיב (שמואל א ד) ותשבר מפרקתו ולא סבירא לן כוותיה למהלי לקולא דהיא נגיעה דעצם מפרקת לא פגמה לסכין מפי מעור אבל סבירא עצמות ס] בהמה ולאי תלינן : תליסר חיותא • שלא בדק בין זו לזו ולאחר שחיטה טלן נמצאת פגומה : כמאן • ס"ל : כרב הונא ואפילו בהמה קמייתא • נמי מרפה דחיישינן לטור ולטון בעיא הוא : לא כרב חסדא • ומשום עצם מפרקת דקמייתא מרפיה לטולה בתרייתא : מכדי מיתלא תלינן • דהא ולאי נגיעת סכין במפרקת לא פגמה מפי מעור שהרי אינו מכה עליו בכח ואפילו הכי תלי ביה לקולא הלכך כי שחט בהמות מוכח תלי נמי רב חסדא במפרקת דבתרייתא ומכשר להו : למפסל קמייתא • בעיא היא אלא דמצריך בדיקה לאחר שחיטת הרלשונה מיד משום דאי משכח לה פגומה מריף לה כרב הונא : לא כרב חסדא • ס"ל דלא חיישי לטור ומצריך בדיקה שאם המלא פגומה יתקנגה ויהיו לאחרות כשרות עם הראשונה דאי לא בדק ושחיט ליה לאידך ומשכח לה פגומה חיישינן למפרקת דקמייתא ואסירי בתרייתא ולית ליה הא דאמרן לעיל מכדי מתלא תלינן כו' ואע"ג דמסגינא כבי דיחוא בעלמא הוא כלומר לעולם לימא לך כרב חסדא סבירא ליה אבל רב הונא ואפי' כרב הונא קאמר למפסל קמייתא כדאוקמינן לעיל הלכתא כוותיה והשחט אפילו בהמה אחת צריך לבדוק הסכין אחר שחיטה ואם שחט הרבה ולא בדק בינתים ואחר כך נמצאת פגומה אף הראשונה אסורה : אי הכי • דמשום הא דבעי למישחטיה קא בדיקה, הוי ליה בדיקה דקודם שחיטה ותיבעי חכם להראות לו את הסכין ג] דילפינן (נקמן יז:) מושחטתם בזה ואכלתם ומדלא בעי למחי לחכם ש"מ לאו בדיקה דקודם שחיטה תקיב ליה : עד אחד נאמן באיסורין • דכל יחיד ויחיד האמינתו תורה וזבחת מבקרך ומלאתך" ושחט את בן הבקר (ויקרא ט) ואכלי כהנים על ידו ולא הוקיקו להעמיד עדים בדבר ולא הצריכה תורה עדים אלא לשונם ממון לו מיתת בית דין ולעניות דנמרינן (ניפון ג:) דבר דבר מממון: האמר רבי יוחנן • מירולא הוא: הא דאמר רבנן כו' • דאיכא למימר דלמא עד דנפיק ואתי בגר ליה ד] שיטוריה מכנרים ונמצא שלא היה נגע בשעת הסגר ואין הסגרו הסגר דכמאן דליתיה דמי : ושוב אחורי הדלת • אם היה נגע אחורי הדלת ביציאתו היכי חזי ליה : **לפתח** • שנריך לפתוח לו חלונות לראות הנגע פוטרין אותו לגמרי כדכתיב (ויקרא יד) כנגע נראה לי בבית לי ולא לאחרי אם שמר במקום אפל ונריך שם להדליק את הנר ראו נגע : כהן גדול ביום הכפורים • יגא ובא לו דרך כניסתו : יגא ובא לו דרך כניסתו • פנוי כלפי לפני ולפנים בדרך שנכנס כך מחזר ויוצא דרך אחוריו : דלא אתחזק • כל זמן שלא ראה הכהן את הנגע במראותיו שהיה מקום אפל ואין מראהו ניכר אבל נגע שעמד אחורי הדלת וכבר הכיר שהוא נגע ואין נריך חלון אלא להעמידו בחזקתו, פותחין : תניא דלא כרב אחא בר יעקב • דאמר דלא מוקי אחזקתו אלא ביוצא דרך אחוריו דחזי ליה עד שעת הסגר, דהכא קאי אם אלך לביתו והסגירו הסגרו הסגר ודאי איכסי נגע מיניה ומוקמי ליה אחזקיה : יסול • יהא לו רשות ליכך לתוך ביתו ולחזור ולסגור הדלת : תחת המשקוף • מפתן העליון : *) (הלך לביתו והסגיר • על ידי אבל אחרון כגון שהיה ביתו סמוך לשם) : כתוך הבית • תחת המשקוף : ורב אחא • אמר לך מהא לא תותבן דאיכא לאוקמי : *) [רש"ל מ"ו] כגון

מתנה
חזקה ולוי : חזקה ורוב
[רש"ל]
אוקי מילתא אחזקיה

ריש נזיר וכ"ל בס"
תת נזיר
ביה מנוגע וסליקתו לי כבן

מתנה
(מזקה)
קושיות
תשובות

[כדמפורש ביומא נג. ופ"ש תוס' יומא נב: ד"ה יצא]

[ניפון בב: ג:]

[נקמן יז:]

סנהדרין לב: נגעים פ"ב מ"ג

[יומא נב:]

שיטה מקובצת

ס] אבל שביירה עצמות בכח בהתרא דאי תליגן: ג] לתשות לו את הסכין דילפינן לקמן נ"ב לכל החיות דילפינן לקמן : ג] מושחטתם בזה ואכלתם וסדלא בעי וכו' נ"ב נ"א דנהי דקמייתא חדא בריא לדאיתתא חדא בריא סכינו אלא לאחריני לא יסבא הכם אלא מדלא בעי הכם לאחריי בין כל חדא חדא אלא לאיתתא קבא לאחדה ש"ם לאו בדיקה וכו' ד] דלמא עד דנפיק ואתי בגר ליה שיעור הנגע מכנרים : ס] חוץ מחשבו מחדר הבא אל הבית אמרה רחמנא דרך ביאה ויש לחלק וכו' :

ורש"ל פגים כגון ל"ג פ"י חכל אחרון כגון שהיה ביתו סמוך לשם ופיין נמרים דף מ"ש מ"ר רש"י נע"ל

רבינו גרשום

מאי שנא דספק שחוטה כו' דמרמה . וס"ש בסכין דאמרינן בחזקת חייבר עומדת וכו' : הלכתא כוותיה דרב הונא בשלא שיבר כלומר דאמרינן בעור של זואר פגמה מכלל דרב חסדא אע"ג דלא שיבר הוא אומר כשרה) כלומר אימא בעצם דמפרקת איפגים: לעולם כרב הונא • ואפילו בקמייתא דאמר בעור דאי כרב חסדא דאמר בעצם דמפרקת איפגים מיכרי מיתלא תלינן דילמא בעצם מפרקת דבתרייתא איפגים אלא דמשמע . כרב הונא ומשום הכי פרף כלתן: אמר ליה וכו' כרב הונא דמצריך בדיקותא בין כל חדא חדא כלומר דצריך לבדוק הסכין ואי לא בדק אפי' קמייתא

דאמרינן בעור של קמייתא איפגים : לא כרב חסדא ולאכשורי בתרייתא דאמרינן בעצם דמפרקת דבתרייתא איפגים: אי הכי תיבעי נמי בדיקת חכם: כלומר דמצריך בדיקותא אכל חדא וכו' עד אחד נאמן באיסורין: כלומר בטבח עצמו אבל אי הכי מעיקרא נמי לא תיבעי כלומר השתא דאמרת עד אחד נאמן באיסורין ובטבח עצמו מי מעיקרא נמי לא יהא צריך להראות סכין לחכם : מנא הא מילתא דאמר רבנן אוקמי מילתא אחזקתי' כלומר דאמרינן לעיל העמד פטמא של חזקתו וכו' דכתיב ויצא הכהן מן חבית והסגיר את הבית שבעת ימים • ל"מ דילמא איתבצר שעורה ליה מן הנגע) ועכשיו אין בו דינו של נגע דהוא פרחת סכנרים ולא צריך להסגיר' אלא תרע דאוקמי מילתא אחזקתיה דלא בצר כלומר הצריך להסגיר • א"ל רב אחא ודילמא שיצא דרך אחוריו דקא חזי ליה כדנפיק דלא בצר כלל דמשום הכי צריך להסגיר אלא עדיין אומר אני דלא אוקמי מילתא אחזקתיה: אמר אביי אחרי תשובות בדבר הוא דכתי' ביה יציאה וכו' אלא תרע דאע"פ [דתיר] [אמרינן] דמוקמי מילתא אחזקיה ועוד אחורי הדלת דלא ראה כלל מי איכא למימר כגון שיצא דרך אחוריו גר' אלא תרע דאוקמי מילתא הכי' וכי תימא דשתה ליה כותא לא' לראות נגע כלומר דאתה יכול לאקשי לי דתניר דאה דלא אוקמי מילתא אחזקתיה • הוא הגן אין פותחין אלא מתא תרע דאוקמי מילתא אחזקתיה: א"ל רבא דקאמרת יציאה דרך אחוריו לא שמה יציאה ומשום הכי אוקמי מילתא אחזקתיה (אלא) [אבל] אי דלא קא חזי ליה לא אוקמי מילתא אחזקתיה' דקאמרת אין פותחין לו חלונות לראות הכי' הני מילי הוא דלא אוקמי מילתא אחזקתיה שיש בו נגע אבל היכא דאיתחזק אתחזק כלומר שיכולין לפתוח לו חלונות ולא מצית מחבא למילתא דאוקמי מילתא אחזקתיה: תניא דלא כרב אחא בר יעקב מה דאמרינן לומן כלומר רב אחא בר יעקב לא ס"ל דאוקמי מילתא אחזקתיה' ובריתא [דאינן] [דאינן דאמרינן] דאוקמי מילתא אחזקתיה דאמר' הכהן חלך לביתו ולשם צוה להסגירו מוסגר [אלמא] דאמרינן אוקמי מילתא' ורב אחא בר יעקב דלא סבריה ליה דאוקמי מילתא אחזקתיה דהא סבר

ס) מלאה הסכר כגון וכ"ל אלא בשלא חיפנים ומאי נעבם כמפרקת חיפנים כלומר וכו' • ב) ופכשיו אין מהכ בו דין נגע דהוא פחות מכנרים והיו צריך לסגור •

אחרני